

Narkkarin sisko

Julkaistu 10.6.2015

Olen 14 vuotias tyttö. Minulla on sisko joka on 21 vuotias ja hän on sekakäyttävä. Kaikki alkoi kun siskoni oli yläasteella ja aloitti tupakan polttamisen sekä vähitellen alkoi karkailemaan kotoa juomaan kavereidensa kanssa. Myös kannabis oli kuvioissa mukana. Olin itse niihin aikoihin vielä todella pieni lapsi enkä ymmärtänyt kaikkia tapahtumia, mutta muistan kuinka pelkäsin niin paljon. Itkin itseni uneen, kun kuuntelin vanhempieni ja siskoni riitelyä iltaisin.

Pian siskoni lähti jo amikseen ja ollessaan 17 hän alkoi käyttämään erilaisia lääkkeitä. Puolitoista vuotta hän jaksoi opiskella, mutta sitten kaikki sortui, kun siskoni rupesi piikittämään itseään. Hän käytti subutexia, erilaisia kemikaaleja ja lääkkeitä mitä sattui olemaan. Siskoni oli hieman pullea mutta huumeiden takia hän laihtui 30 kiloa ja menetti samalla ulkonäkönsä. Olin suunnilleen 12 vuotias kun löysin siskoni päiväkirja tyylisen blogin jossa hän puhui huumeiden käytöstään, teoistaan ja valitti olojaan. Teksti oli rankkaa luettavaa, mutta olin jo tottunut taakkaan harteillani. Siskoni kuitenkin oli ja on elämässäni tärkein ihminen, niin tuntuhan se pahalta. Näämme myös usein ja pidämme jatkuvaa yhteyttä.

Meni aikaa. Kaikki oli päin puuta. Siskoni huijasi äitiltäni rahaa ja eli narkkarielämäänsä. Olimme äitini kanssa yrittäneet kaikkemme mutta lopulta toivo katosi lukuisten turhien lupauksien jälkeen. Äitini oli romahtamispisteessä, jouduin itse osastolle koska mielenterveyteni lopulta petti. En enää jaksanut olla vahva, koska päällä painoi myös isäni alkoholismi ja monet muut ongelmat.

Kesällä 2014 siskoni soittaa aamuyöllä äitille aivan sekaisin, itkien ja huonossa kunnossa. Äitini ei kestä kuunnella vaan päättää lähteä hakemaan siskoni 300 kilometrin päästä toisesta kaupungista kotiin. Menin äitini mukaan henkiseksi tueksi vaikka tiesin että matkasta voi tulla vaarallinen koska paikka missä siskoni oli niinä aikoina oli täynnä muita narkkareita ja rikollisia, sekä likaisia ruiskuja ja erilaisia aineita.

Saavuimme valkoisen törkyisen talon eteen. Pihalla on ihmisiä sekaisin, äitini nousee autosta ja menee sisälle. Matkalla autolta ovelle ihmiset yrittävät saada äitiltäni rahaa ja tupakkaa uhkailemalla. Odotan autossa, koska ei olisi ollut turvallista mennä sinne. Pian äiti saapuu talosta kantaen siskoani. Siskoni yritti vastustella, ja oli ihan sekaisin. Matka meni erittäin hitaasti ja siskoni nukahteli sekä puhui välillä sekavia. Saavuimme aamun puolella kotiin, siskoni nukkui itsensä selväksi mutta päätti lähteä takaisin kaupunkiin mistä oli tullut heti samana päivänä. Olimme äitini kanssa pettyneitä. Se kesä oli pahinta aikaa

N. 6kk sitten siskoni joutui vankilaan pahoinpitelyiden ja ryöstöjen takia. Kirjoittelimme toisillemme paljon kirjeitä ja tsemppasin siskoani. Hän kertoi saavansa kirjeistäni voimaa jaksaa ja hänen ajatukset alkoivat selkenemään. Ajattelin vankilan olevan hyvä juttu, koska se olisi tavallaan vieroitushoitoa samalla rangaistuksen ohella, koska katkolle siskoni ei koskaan luultavasti menisi. Pari kuukautta myöhemmin siskoni kuitenkin pääsi vapaaksi asianajajansa avulla. Olin 'iloinen' hänen puolestaan mutta samalla pettynyt. Tiesin että niin lyhyt aika ei saisi siskoani lopettamaan sitä paskaa.

Vankilasta päästyään ei mennyt kauaakaan kun siskoni jatkoi taas samaan malliin kuin ennenkin. Entä ne kaikki kirjeet, sanat, lupaukset uudesta alusta? Ne katosivat kuin tuhka tuuleen. Menetin toivon ja annoin olla. Kun kesä alkoi pikkujoulujaa tulemaan rupesin itsekin kokeilemaan erilaisia lääkkeitä ja kannabista, sekä pyörin samoissa piireissä siskoni kanssa. Olin menettänyt omat kaverini joten tunsin olevani turvassa 'yhteisössä' joka oli kyllä kaikkea muuta kun turvallinen. vaikka aina olin itselleni sanonut mielessäni että mä tiedän mitä se tekee, koska oon nähnyt niin läheltä, niin en koikeilis ees koskaanmitään aineita, mut mulla vaan kai flippas päässä, koska kaikki lääkkeet ja muut aineet oli mun tilanteessa kuitenkin aina niin helposti saatavilla siskoni takia. Alkoholilla on tullut aiemmin käytettyä ja sitä olen vetänyt lähiaikoina paljon, mutta lopetin ryyppyputkeni viimeviikolla.

Tällähetkellä kun kirjoitan tätä tekstiä oon varma ajatuksistani ja siitä että mun kokeilut saa kokeiluks jäähä. Kelasin kirjoittaessani noi kaikki asiat niin moneen kertaan läpi ja tunnen taas vahvasti sen että mä en halua sitä samaa paskaa elämää, enkä usko että äiti jaksais enää toista kertaa käydä läip sitä helvettiä. Nyt täytyy keskittyä vaan hyviin asioihin ja toivoo siskollenikin parasta.

Loppuun vielä, että en edes pysty kunnolla kuvailemaan sitä kipua mitä olen vuosien varrella kokenut. Olen elänyt päihteiden keskellä yli puolet elämästäni ja tietänyt rankkoja asioita erittäin nuorena. Asiat mitä kerroin ei kerro sitä

kaikkea tuskaa mitä olen kokenut. On vaikeaa katsoa vierestä kun rakas ihminen hitaasti tappaa itseään sisältä ja ulkoa. Joskus vain miettii kun kuulee että taas joku siskoni kaveri joka oli myös narkkari, on kuollut, että milloin se osuu siskoni kohdalle. Jaksan edelleen kuitenkin uskoa siihen että asiat menisivät parempaan päin. En minä siskoani muuttamaan pysty eikä kukaan muukaan, mutta toivon että hän itse herää ja saa jostain joskus voimia vierottua ennenkuin on liian myöhäistä.

Jos joskus voitaa paljon rahaa lotossa, aijon lahjoittaa sitä ehdottomasti päihdetyöhön ja paljon!

Nimimerkki:

Kovia kokenut

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/laheisten-tarinat/narkkarin-sisko>